

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(Môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

Số 89

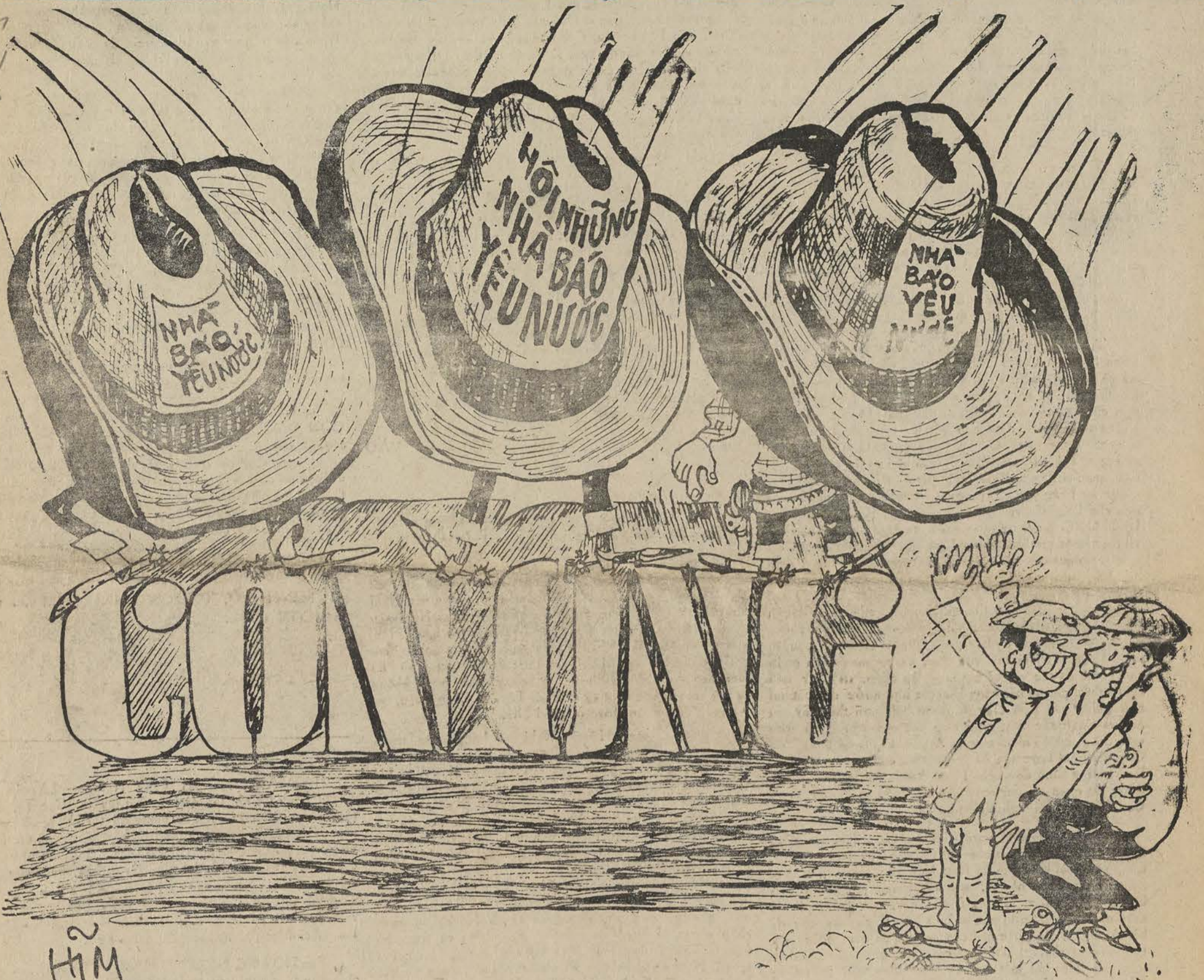
10 TÌ

TUẦN LỄ TỪ 27-11
ĐẾN 3-12-1969

CHỦ TIỆM kiêm ĐẦU BÉP : MINH VÕ

CỬA TIỆM 54 VÕ TÁNH ỚNG NÓI 24.901 — 93.801

Wason
DS 531
C74++

HIM

Cộng Sản và bất khả xâm phạm

Con Ong

Ông nhà báo ngây thơ và ngớ ngẩn và thua bạc đậm mờ mắt, lộn lạo trường Phan Nghị đã bị Cộng Sản cho vào xiềng. Ông ấy khai rằng kết tung cái thông lọng để ông ấy máng đầu vô là dân biểu Hoàng Hồ. Tổng thống đã gửi sang Hạ Viện hồ sơ ba ông dân biểu Cộng Sản năm... lập pháp. Ông Trần Minh Nhật giầy này, lo sẽ có cả hồ sơ mình. Ông Hoàng Hồ la làng, biện minh rồi rít, biện minh quỳnh cá lên. Ông Phạm Thế

Trúc Phú linh rồi nên bắt cần Sự biện minh của ông Hoàng Hồ, xem chừng, được ông Lý Quý Chung ngấm truyền nội lực cô đơn trên Tiếng Nói Dân Tộc.

Hành pháp chờ con số 3/4 của lập pháp là đem xe bắt chó đến xúc hai ông Trần ngọc Châu, Hoàng Hồ về phủ de để tư tòa lãnh án hoặc tử hình hoặc khổ sai chung thân. Chưa biết lập pháp có viết nội con số 3/4 tặng hành pháp không. Nếu không, không một ai nhân danh cái gì để vô tội những kẻ mang thẻ bất khả xâm

phạm, dù những kẻ ấy là Cộng Sản. Người ta không quên khi ông được sĩ Nguyễn Cao Thắng tổ ông dân biểu Trần Ngọc Châu là Cộng Sản, ông này đánh trống khua mõ tố ngược ông Thắng và thách thức ra rít. Nhưng lần này, ông Trần ngọc Châu mềm xiu như bánh da nhúng nước. Ông bỏ cu Châu rết hay là trò chơi Cộng Sản hết hấp dâm ở miền Quốc gia?

Nếu không truy tố nội thủ phạm Hoàng Hồ ra tòa, không thể truy tố nội tông phạm Phan Nghị, Cao Trần, Chàng thẻ báo hai ông Nghị, Trần vô

tội. Để Cộng Sản nó móc nối là có tội rồi. Song tội nhẹ, lấy cái công chống Cộng lớn ngày trước mà ăn giảm nhiều, nhà nước sẽ nghĩ thế. Nhưng Nghị /ran phải ra tòa cùng với Hoàng Hồ, Tư Rô. Nếu Hoàng Hồ còn được búa bất khả xâm phạm che chở, biết bao giờ Nghị, Trần mới ra tòa để được cảnh cáo tội lỗi? Chẳng lẽ phải đợi hết nhiệm kỳ dân biểu của Hoàng Hồ? Vậy thì nhờ Hạ Viện con số 3/4 đấy.

CON ONG

COI
UNIV
FEB 6
LIB

MỘT TIA SÁNG SỰ THẬT VỀ VỤ HOÀNG HỒ - PHAN NGHỊ

★ NHÓM CON ONG CÓ THỰC ĐÃ BỊ PHAN - NGHỊ MÓC NỐI ?

Trong số báo trước, CON ONG đã hâm lại một vấn đề quan trọng khi nhắc lại nghị vấn Trần-Ngọc-Châu để yêu cầu các cơ quan thẩm quyền và trách nhiệm hãy làm sáng tỏ vấn đề. Trong khuôn khổ và hình thức của tờ tuần báo, nhiều khi những vấn đề có tính cách thời sự đã không được nêu lên mặt báo đúng thời gian tính của nó. Nhưng khi in lên báo và tới tay độc giả, thì quý vị thấy ngay rằng cái sự việc CON ONG đặt vấn đề, nó đã không còn trong tình trạng tĩnh, mà đã chuyển sang động.

Thì ra cái điều mà CON ONG lo sợ trên, lo sợ rằng nếu không mở xé cái ung nhọt nghị vấn rằng có cán bộ C. Năm vùng trong hàng ngũ quốc gia, cứ để nó lơ lửng con cá vàng thì một ngày nào đó âm binh vixi có thể dòn thò chui lên trong tòa nhà lập pháp và treo cờ đỏ sao vàng lên nóc, điều lo sợ đó quả cũng không phải là lo con bò trắng răng, khi quý vị độc giả thấy rằng có một ung nhọt chưa thanh toán xong, hành pháp lại vạch thêm cho lập pháp thấy một cái mụn ung thư to tồ bố khác nữa để quý vị đại diện dân cử liệu lý theo trách nhiệm.

Trước đây gần hai tháng, khi được tin hai ký giả Phan Nghị và Cao Trần bị nhà chức trách câu lưu để điều tra về hành vi thiên công, hầu hết dư luận báo chí đã nói lên thắc mắc và nghi ngờ, và ngay đến một số lớn các giới chức trong chính quyền biết hai ký giả trên qua những tác phẩm hay bài báo của họ trong quá khứ đều sừng xốt và hoài nghi nội vụ. CON ONG là một trong những tờ báo đánh cái đầu hỏi to vào vụ án này, và với nhân quan cũ đã nhìn Phan Nghị từ «20 năm trường kỳ kháng cộng» lên tiếng yêu cầu cơ quan an ninh sớm công bố kết quả cho làng báo với đi một thắc mắc. Rồi ngay sau đó, CON ONG được cơ quan thẩm quyền khai thác cho hay sự thật, một sự thật, «ngày hôm nay» mà không phải là ngày hôm qua của Phan Nghị. Biết vậy rồi nhưng vì nghĩ đến trách nhiệm nặng nề của cơ quan an ninh và cần phải tuyệt đối bảo mật để cho cơ quan nhà nước làm việc, cho nên Con Ong phải ngậm miệng hén, định bụng hễ khi nào nhà nước bật đèn xanh, sẽ vén phờ màn bí mật lên để bà con cô bác hay. Nghĩ là một chuyện nhưng chưa kịp làm thì, vừa đây, khi cơ quan hành pháp chuyên hồ sơ các vixi cỡ bự sang lập pháp, một tờ báo chính thức nhưng bán công khai của nhà nước đã bật mí những điều mà Con Ong đã được biết hơn thế, đầy đủ hơn và chính xác hơn, mà không cần phải chụp mũ cho một đồng nghiệp nào, như tờ nhật báo trên đã làm, Con Ong xin tóm lược hầu bà con cô bác sau đây, đặc biệt là về những hành động của Phan Nghị mà nếu không được cơ quan an ninh quốc gia xác nhận và chứng minh Con Ong sẽ hoài nghi nhiều hơn ai hết.

— Phan Nghị là người chống cộng ra làm sao, quá trình hoạt động văn hóa của hắn thế nào, nhiều người trong và ngoài làng báo đã từng biết, cần minh xác một điểm rằng quá khứ hắn ta, nói về kháng cộng thì đẹp không một vết nhơ. Nhưng ở đời này, nếu chúng ta đã thấy những mệnh phụ phu nhân 5 hoặc 7 con mà còn đi bồ lê, những công bộc cao cấp mà còn ăn cơm quốc gia thờ ma cộng sản, thì chúng ta cũng không nên lấy làm thắc mắc quá nhiều khi một tên ký giả thay đổi tư tưởng (nhưng chưa dám hành động ?) một cách đột ngột vì những lý do hắn cho biết sau đây.

TẠI SAO TÔI BIẾT HOÀNG HỒ ?

Tôi biết Hoàng Hồ từ năm 1960 khi cùng học Anh văn với hắn ở tòa đại sứ Anh. Biết nhưng không giao du mặt thiết. Rồi dưới thời quốc trưởng Phan Khắc Sửu, khi Hoàng Hồ phụ trách báo chí ở trong phủ, Phan Nghị gặp lại vì hay tiếp xúc để lấy tin tức cho đăng báo. Tháng 12-1968 gặp lại Hoàng Hồ tại Catinat, Phan Nghị bắt đầu được Hoàng Hồ dò dẫm và xâm nhập tư tưởng. Hồ nói với Nghị khi biết Nghị sửa soạn đi Pháp: — cuộc hòa đàm coi bộ không đi đến đâu, chúng ta cần phải tìm ra một lối tự thoát. Nghị hỏi cách gì, Hồ nói úp mở là làm cách mạng ? Câu chuyện được bỏ lửng sau câu nói úp mở trên.

TINH THẦN BẮT ĐẦU GIAO ĐỘNG, TỪ ĐÂU VÀ LÚC NÀO ?

Cuối tháng 12-68 Nghị đi Pháp theo rồi diễn tiến

cuộc hòa đàm. Phan Nghị đã gặp những nhân vật sau đây tại Ba Lê : Nguyễn Văn Lương, cựu Bộ Trưởng tài chính thời Diệm, Bác sĩ Dương Cẩm Chương, Phạm Xuân Thái, cựu T. Trưởng T. Tin thời Diệm. — Cờ văn Hai, và một vị linh mục đã từng là dân biểu thời Diệm nay mở tiệm ăn tại đó, mà Nghị quên tên. Qua cuộc tiếp xúc xã giao với thành phần này, Phan Nghị thấy họ tất cả đều chán nản khi nói về tương lai miền Nam, và cho rằng Cộng Sản thắng đến nơi, chỉ còn là vấn đề thời gian mà thôi.

CÂN NÃO CON NGƯỜI KÝ GIẢ CĂNG THẲNG

Khi tham dự cuộc họp báo tại trung tâm tin tức SEGUR. Nghị đã gặp một nữ phóng viên ký giả của VIX Hà Nội, cô này nói như một con vẹt về những cái hay và đẹp của Thủ Đô Hà Nội ngày hôm nay, nhưng mọi n ân viên phái đoàn ta đều rõ giá trị những lời nói có tính cách tuyên truyền đó. Theo dõi các buổi họp Nghị thấy rõ ràng bên ta lép vế quá vì những sự nhún nhường của đồng minh, và nghịch lại vì thái độ cứng rắn các lực của đối phương. Rồi đi ra ngoài phố, Nghị lại thấy những khẩu hiệu của đối phương dán và kẻ đầy đường như F.N.L vaincra, cho nên tinh thần bị giao động mạnh một cách rõ rệt. Qua vài tháng sau Phan-Nghị trở về nước với một ấn tượng bị quan về hiện tình đất nước.

GẶP LẠI HOÀNG HỒ BỊ HỒ ĐƯA VÀO MỀ HỒN TRẦN.

Về đến nhà, Nghị gặp lại Hoàng Hồ, Hồ giới thiệu một người lạ mặt theo và nói rằng hắn chịu phóng sự «Mít đi Tây» của Nghị, sau Nghị mới biết là TU-RỒ, trực tiếp điều khiển Hoàng-Hồ.

Hoàng Hồ lại đem vấn đề cách-mạng ra để dò xét thái độ của Nghị. Rồi Hồ nói thẳng vì cho rằng nếu Nghị không đồng ý thì cũng chẳng nỡ nào tố cáo. Hồ rủ Nghị vào đảng Nhân Dân Cách Mạng của MTGP, và bảo Nghị viết hướng dư luận ngả theo ý niệm hòa bình, chụp mũ chiến tranh lêu đẩu Mỹ. Nghị thực sự mê muội và đã làm theo ý đó bằng cách gài tư tưởng hòa bình không tương trong các phóng sự «Mít đi Tây» ở Công Luận, và «Thụy Điền make love ở Ybời Thế».

Sau đó Hoàng Hồ gặp Nghị và lại xúi nên tuyên truyền các đồng nghiệp khác viết phụ họa. Phan Nghị có tuyên truyền khuyến hướng trên cho T.T. Hoàng, Như Văn Úy (Ch. Luân) và Hồng Dương (T. Tuyền) ? nhưng thứ rằng không dám đi thẳng vào vấn đề. Sau đó Nghị gặp Minh-Võ, Thương Sinh, Đình-Hiền, lại gián tiếp nêu tư tưởng bằng những lời lẽ nửa đùa nửa thật để thực hiện ý định Hoàng-Hồ giao phó, nhưng Nghị thú nhận rằng không thành công vì hắn không thể nào đi thẳng vào vấn đề với các ký giả này được mà chỉ nói bên lề, tỷ dụ như xúi ký giả viết bài đòi tăng lương để gây uy tín cho nghiệp đoàn ký giả. Thời kỳ vụ tranh chấp xảy ra tại Hạ Viện giữa hai phe chống và ủng hộ nguyên Thủ Tướng Trần Văn Hương hồi đó, Hoàng Hồ lại xúi Nghị viết báo bênh Phạm Duy Tuệ đã ông già già. Nghị xác nhận là hắn mới «chỉ là được» ở Thời Thế, và «đã bảo tui bèn Cou Ong (?) trái lại bọn C.O lại đáp ngược lại Phạm.Duy.Tuệ. Sau đó, Hồ lại xúi Nghị bốc thơm bào chế sự Ng.Cao. Thăng, nhưng Nghị không thực hiện được vì các ký giả «chê» ông Thịnh, nhưng Nghị không thực hiện được vì các ký giả «chê» ông Thăng nên nói chửi ai nghe. Sau cùng, điều mà Phan Nghị biết và xác nhận là Hoàng Hồ có chân trong hội nhà báo yêu nước ở Đơ-Thành, và nghe H. Hồ nói rằng có cả hai ký giả T.C.L. và T.Q? mà Nghị không được chi tiết nào khác xác nhận.

Đến đây, CON ONG xin tạm đóng một cái ngoặc kép cho vấn đề riêng của Phan Nghị, bởi vì nếu ra những chi tiết kia để độc giả am tường nguyên nhân nào và tại sao mà Phan Nghị bị kết tội, và bật mí rõ ràng sự thoát xác tinh thần của Nghị, CON ONG thấy đã quá đủ để giải tỏa thắc mắc của độc giả nếu có, cũng như của chính CON ONG trước đây. Tuy nhiên CON ONG thấy cần phải đặt một vấn đề khác ra đây nhân dịp này là những chi tiết mập mờ mà một vài tờ báo đã nêu lên khi đề cập tới lời khai của Phan-Nghị. Khi Phan-Nghị nói rằng đã đem tư-tưởng chủ bại hay hòa bình không-

trường do Hoàng-Hồ chỉ vẽ để tuyên-truyền anh em ký giả. Nghị thú nhận không thành công vì không thể nào đi thẳng vào vấn đề mà chỉ nói bên lề câu chuyện thôi. Nghị gián tiếp coi như đã thực-hiện công tác tuyên-truyền các ký giả nêu trên nhưng không kết quả.

Không cần dài dòng văn-tự ở đây, và cũng không cần phải dẫn-chứng nhiều để độc giả CON ONG thấy đường lối mà tuần báo này theo đuổi và chủ-trương từ trước tới nay, từ nay về sau có thay đổi hay không, và CON ONG đã hướng dư luận trên địa hạt chống cộng ra sao, chỉ cần biện-minh bằng một câu nói của nguyên T.T. Thông-Tin Nguyễn-Ngọc-An khi phê bình đường lối CON ONG như sau :

«Họ là những người Chống Cộng, Chính phủ này là Chính phủ chống cộng dù có một vài lầm lỗi nhỏ cũng không nên đóng cửa họ» câu nói này ông AN đã trả lời một số người vận động với ông để đóng cửa tờ CON ONG.

Độc giả có thể chê CON ONG, và khen CON ONG vì một cái, thừa rằng cái đó là sự tục-tiêu, chúng tôi xin đón nhận, nhưng chắc chắn một trăm phần trăm là không kẻ nào bôi lọ, xuyên-tạc hay chụp mũ được CON ONG chỉ trừ khi kẻ đó chưa hề đọc CON ONG bao giờ để mà biết và hiểu thái độ, chủ trương và đường lối CON ONG phục vụ độc giả và quảng-dại quần chúng ra sao. Chúng tôi chờ đợi ở thiện chí của bạn đồng nghiệp và hy vọng rằng với tài liệu đầy đủ mà CON ONG dẫn chứng trên đây. Không ngoài mục đích làm sáng tỏ một vài dư luận đã gây nên sự hoang mang trong quần chúng và những người Chống cộng nói chung và trong hàng ngũ báo chí nói riêng.

Hơn nữa chính trong cung từ của Phan Nghị khai anh đã không thành công trong công việc móc nối với các ký giả MINH VÕ, THƯƠNG SINH, HỈM v.v. trong nhóm CON ONG.

ĐỐI THOẠI...

Bạn MẠNH HÙNG (Tây Ninh). — Là cán bộ Chiến tranh Chính Trị, (tụi này đặt tên là Cục Te, cục tác như gà đẻ) mà ăn nói cái giọng đó thì không có được đâu. Như vậy làm sao mà giáo binh sĩ tác động tin thần hung dân ?.. Giãi đất hình chữ S này, đã lồi lõn như đất cung trăng vì bom B52, lại còn được bạn mong cho có độ một chục tờ báo như CON ONG, thì chẳng mấy lúc về thành một cảnh «hoang vu vỹ đại». Bạn không nghe một ông lớn nói rằng, diệt hết tham nhũng thì lấy ai mà làm việc? Mong nhận được thư luôn» mền,

Bạn HOÀNG NGỌC THANH (Saigon). — các cảnh học bỏ của các em học trò Tiểu học đang xảy ra, không phải do lỗi Nhà Nước. Tiền đóng bàn ghế thì đâu có tốn hao công quy bao nhiêu chắc mấy tên hiệu trưởng đã bỏ vào túi áo khi của vợ, nên mới xảy ra cái thảm trạng đó. Nhưng dù sao thì đây cũng là giọng báo cáo lên các Ngài Thanh Tra Tiểu Học An tiền của cả đám con nít thì là hết chuyện tham nhũng rồi..

Bạn TRẦN VIỆT THÀNH (Phước Nhuận). — nhận xét của bạn về buổi trình diễn Kiệm Ước trên tivi cũng giống như nhận xét của chúng tôi Ông tài tử trên Đại đã cho rằng trước khi ban hâno Kiệm Ước, chỉ cần biết trước một giờ, là có thể thành tỷ phú. Ông tài tử đó còn trách, tại sao Bộ không họp mặt trước với chúng tôi?... Có lẽ còn định nói thêm câu; Các ông đã làm chúng tôi hụt thành tỷ phú thì các ông sẽ... một làm đây !.. Còn ông tài tử tên Phiệt, thì đóng trò quá dở mà còn «than ôi», ngâm thơ, xuống sáu câu, nghe... mùi thấy bà nội. Ban cho rằng ở chỗ đó, toàn một lũ ăn hại đại nết. Chúng tôi cũng đồng ý, vì hiện nay, các ông ấy đã «chạy làng» trong vụ Kiệm ước. Sắp bầu cử lại, vậy chúng ta hãy u hó mặt, nhớ tên họ. Mền lăm !

BỪNG LÀM TỬ VONG LINH NGƯỜI ĐÃ CHẾT

CON ONG số tuần rồi phạng một bài thá năng về bọn diêm tự nhận nhiệm vụ trao đổi văn hóa, đăng báo công khai kêu gọi đàn bà, con gái nhà lành đem thân đi làm diêm phục vụ ngoại kiều đối sinh lý thuận tiện, phạng cả bọn cả gan đăng quảng cáo bán máy bơm chim trên các nhật báo hiện nay.

CO có lời vàng ngọc kêu gọi mấy ông chủ báo hãy tỏ ra có một chút hổ thẹn nhỏ bằng đầu cây tăm xỉa răng, từ chối đăng loại quảng cáo dơ dáy đó.

Những lời kêu gọi của CO đã tỏ ra không mấy hiệu quả. Trong mấy tờ báo lớn đề ngày 21-11-69, trang 8 có những cáo phó sau đây :

PHÂN ƯU

- Cố T.T Tôn Thất Th. CHT/B17 thuộc C2 LLDB đã anh dũng bỏ mình vì nước tại chiến trường Bu Prang ngày 11-11-1969
- Cố TT Trần-Văn-T. thuộc TĐ3PB/ND đã anh dũng đền nợ nước ngày 18-11-69
- Cố Chuẩn Ủy Nguyễn-B-Th hy sinh vì TĐ Quốc ngày 11-11-69
- Cố Trung Tá CK Nguyễn-V-H tử trận ngày 31-11-69 tại Cà Mau
- Đại Ủy Nguyễn-H-Duyên KD47 Tác chiến, tử thương ngày 18-11-69 tại Căn Thơ vv...

Những Phân Ưu anh dũng trên đây, đau đớn thay, đã phải nằm chung với cái quảng cáo khôn lặn máy bơm chim Eddy Larger dơ dáy...

Quý ông Chủ Nhiệm đã phớt tình không thèm nhận thấy sự thô bỉ trong việc đặt các tử sĩ của ta nằm ngang với máy khếch cậu chó. CO không còn can đảm kêu gọi sự trọng nghĩa, khinh tài của các ông. CO bèn nhắm nhủ với đồng bào :

— Các bạn hãy tẩy chay những tờ báo quảng cáo máy bơm cậu chó. Hãy nhất địch bảo nhau không đăng phân ưu trên những tờ báo chỉ biết có tiền ấy. Chúng ta thương xót thân nhân ta, đừng để người ta yêu mến, xót thương nằm ngang với máy bơm chim... Xin đừng âm tử vong linh người đã chết !

CẬU CHÓ... ĐÀN BÀ

Theo tinh thần thông cáo tịch thu Cậu Chó của Bộ TT bọn CO thấy cần phải hỏi thăm ý kiến quý bộ về những tờ tuần báo hiện nay, dưới nhãn hiệu phụ nữ, toàn đăng những bài mà nhân vật chính là, cậu của đàn bà, chẳng hạn như... thò ngón tay vào mồm cậu chó có những ký gì, màng trình của cậu chó đàn bà ở đâu... cậu chó hẹp quá hay rộng quá thì phải nằm thao. v.v., Xin quý bộ cho biết cao kiến ; những loại báo phụ nữ như vậy có khiêu dâm hay không ? Hoặc giả xin quý bộ cho biết rõ hơn : vì lý do riêng của chánh sách, cậu chó của đàn ông thì bị cấm còn cậu chó của đàn bà thì... được.

CẬU CHÓ VÔ... TỬ DŨ

Tuần lễ vừa qua có thể là tuần lễ của Cậu Chó. Vì trong tuần vừa qua, Cậu chó là nhân vật nổi đình đám nhất trên các tin tức thời sự. Ở Ba Tây, xứ sở của banh tròn, nơi từ ông Tổng Thống đến anh ăn mỳ đều mê banh tròn, cầu thủ Pelé đá lọt bàn thứ 1.000 trong đời đá banh của anh và được Tổng Thống trao huy chương bảo quốc, mời dự tiệc, tặng trái cầu làm bằng vàng cục nặng 4 ký lô, tin ba nh tròn làm mờ cả tin Mèo phóng A Pô lô 12 lên Nguyệt cầu lần thứ hai, thì ở Giao chỉ, những

tin Cậu Chó liên tiếp cũng làm át cả tin me sừ Ca Bốt Lột từ chức Trưởng phái Đoàn Hoa Kỳ tại hòa đàm Ba Lê.

Phát Cậu Chó thứ hai trong tuần qua là tin một chú Me Mèo cho ra đời một... cậu chó ở nhà thương Từ Dũ, báo hại nhân viên y tế ở đây phải một phen vất vả vì đồng bào hiếu kỳ kéo đến đòi chiêm ngưỡng cậu chó.

Chỉ nội một chuyện đồng bào ta có nhiều người nhàn rỗi, còn đủ cơm ăn để kéo nhau đi xem quái thai cũng là một lý do xác đáng để hai ông Bích Huệ Kim Ngọc cho ra đời thuê kiếm ước với sự thơ thối, hân hoan trong lòng tôi.

CẬU CHÓ... LÊN BÁO

Phát Cậu Chó thứ ba làm cho tờ báo Tiền của cậu Ba Trọn Đăng Văn Nhâm chưa ra đời đã ngòm củ tỳ.

Cựu TT Nguyễn Ngọc An bèn phải ra một minh xác gửi cho các báo minh xác rằng chuyện ông dụ dỗ cháu và đoạt vợ người là hoàn toàn bịa đặt.

CO chưa biết ai phải, ai trái trong vụ này. Chỉ biết rằng khi một tờ báo vì chạm đến một vị có quyền thế nào mà bị đóng cửa, người ta vẫn gọi đó là chuyện... mớ để ngựa.

Chỉ mới có... đại dốt mớ để ngựa mà khối báo đã chết nhăn răng ra, đăng này cậu Ba Trọn lại mớ... cậu chó của một ông Cựu Tổng Trưởng TT, báo của cậu ngòm củ tỳ là đáng lắm.

LỤC XÌ

VẠN TỐC MAI

MỐC NỔI

«Thằng nhà báo» Phan Nghị, thiếu tướng Kỳ đã âu yếm «chửi» Phan nghị là thằng nhà báo và đàng cửu báo của nó-bàn lãnh có đấy, nhưng là thứ bàn lãnh lỏng bóng lại theo chủ nghĩa duy xin. Bởi vậy, nó dễ để bị móc nối với Cộng Sản mà do thứ Cộng sản cả lơ thất thểu móc nối mới tức chứ. Nhưng đã bị móc nối thì kẻ như Phan Nghị tầm thương quá. Thương hại nó nông nổi bộp chộp và ham xin, tưởng bở. Song thương nó vẫn phải trách nó đã không có tinh thần toán học và lập trường để bị lung lay. Mừng thì hẳn là mừng rồi, vì nó chưa làm nổi một trò gì ngoạn mục cho Cộng sản. Nó mới chỉ gieo vào tâm hồn độc giả những ý nghĩ hoang mang về những người cầm bút chống Cộng. Và đó là cái tội của nó. Tội nhẹ thôi :

Phan Nghị đã khai tùm lum tía lia rằng móc nối thêm với người này, thảo luận với người nọ. Về báo Con Ong, nó báo «đôi lần nói chuyện với Thương Sinh, Minh Võ, Hím, nhưng chỉ dám nói nửa đùa nửa thật». Phan Nghị đã nói phét. Không bao giờ nó dám nói, dù là nói nửa đùa nửa thật, chuyện thân Cộng Sản với bọn làm báo đời tốc vấy,

phán quân chống Cộng và lộ bịch hóa hết các thần tượng lãnh tụ Hà Nội và thế giới là bọn Con Ong. Phan nghị vốn kiêu Thương Sinh. Hề Phan Nghị làm bậy, Thương Sinh «chửi» ngay. Và Phan nghị thường lạng thình. Nhưng ai động đến nó, nó viết rằng : mày chửi ông một bài, ông chửi mày mười bài. Thương Sinh chửi nó cái tội dùng bút hiệu Cửu Sừng béc xê Phan Nghị, trong dịp ứng cử vào Hạ viện. Nó nhờ Chu Tử mà chửi chứ cóc dám chửi Thương Sinh. Trên chiếu xỉ phé, Phan Nghị cậy đồng tiền nói hỗn hay ăn non, đều bị Thương Sinh chửi xỏ. Vậy thì sức mấy con ông cụ dám móc nối Thương Sinh vô «Hội» của ông Hoàng Hồ !

Thói thường, muốn móc nối một người nào đó, người đi móc nối phải có đủ ba điều kiện :

- Tài
- Đức
- Tiền

Về tài, Phan Nghị mới chỉ là một đặc phái viên xuất sắc, chưa thể và và không bao giờ có thể là một nhà văn lớn có những kiệt tác khiến nhiều người chiêm ngưỡng và thềm... mua thuốc lá vật giùm !

Về đức, Phan Nghị phải đợi kiếp sau. Tu thật khéo họa may nói về điều tốt mới có kẻ nghe.

Về tiền, Phan nghị bố túi kỹ lắm. Chơi bạc chuyên môn ăn người và ăn non.

Như vậy, Phan Nghị móc nối được ai ? Họa chăng là để bímóc nối.Móc nối được những kẻ có chút tiếng tăm lại thích lý luận như Thương Sinh, Minh Võ, Hím, Hồng Dương... đâu phải chuyện dễ dàng. Cho nên, dù Hím đã bị đuổi sở nhà nước vì bị Phan Nghị «nhớ đến», dù anh em dục Con Ong minh xác, Con Ong vẫn

im lặng. Nghĩ rằng hãy để những thằng có tật chúng nó biện minh, la làng, kêu oan bị chụp mũ. Nghĩ rằng, hể có tội, biện minh cũng vẫn bị vờ mà im lặng cũng vẫn bị vờ. Con Ong chống cộng ra sao, độc giả đã hiểu. Và càng hiểu thế nào là chống cộng bằng tim phổi, thế nào là chống cộng qua đường.

CHỤP MŨ

Nhưng điều buồn cười nhất là, vì những lời khai vớ vẩn của Phan Nghị, mà Sức Voi và Hồng Dương hục hặc nhau, lời cả Hồ Anh và Lê Xuyên, người bạn văn hiền nhất của tất cả anh em làm báo, viết văn ở Saigon ra mà nói móc, xỏ xiên, Cộng sản, nếu nó thành công vụ móc nối Phan nghị, chính là đã thành công ở chỗ gây sự thù hận giữa anh em quốc gia. Thôi, các «amis jaunes» các bạn ngừng đi cho nó được việc. Hãy noi gương thằng Đinh Hiền bị mất sở không ghét nhà nước mà lại leo thang căm thù Cộng Sản ! Bạn đọc Con Ong biết Đinh Hiền căm thù Cộng Sản ra sao không ? Nó đứng trước anh em, hô khẩu hiệu.

— Đ., m Cộng Sản !

Anh em hỏi :

— Cộng Sản làm đêch gì có mẹ ?

Nó hó ;

— Vay d. vợ Cộng Sản !

— Vợ Cộng Sản già đờ cóc xi cóc.

— Đ. con Cộng Sản !

— Con Cộng Sản cũng già hơn mày.

— À, đ, cháu Hồ Chí Minh thì được

chứ ?

Đấy, Đinh Hiền tức Hím nó căm thù Cộng Sản đến như thế đấy.

VẠN TỐC MAI

(Con vô thừa nhận của nghị Hách)

LẠY CHỨA TÔI! QUYỀN TỰ QUYẾT GÌ MÀ LẠY THẾ?

TIN...TỨC

HOÀNG NHAM Thâu lượm

PHI KIỀU ARMAO: EM RUỘT CẬU CHÓ mang sứ mạng gọi là «Vợ Người Sự Vụ»

□ Anh ta quả quyết anh không làm bậy, khi «cày ruộng người khác».

SEGHENH - Tòa Tiểu hình Anamta vừa xử phạt một Phi kiều tên Paul D. Armao 2

LỘN MÈ

CÀN KHÔN ĐẠI NẢ DI

Họa sĩ Hím, tức Đinh Hiền, vừa bị ông TCTT đập bẻ mề nó mất nổi cơm. Nghe đâu, nguyên do chỉ vì ông TCTT thấy Phan Nghị khai là bản dự tính mọc nổi tên Đinh Hiền.

Nhưng đó chỉ mới là «tin nghe đâu». Chứ còn tin nghe... ở đây thì nó hơi khác. Hình như vì thấy tên Đinh Hiền làm được việc, được ông xếp chúa TCTT... thương, nên có vài kẻ ghét muốn cho nó «de» để được thăng thời thơ thới... đóp một mình.

Nay nhân cái cơ hội «ngàn năm một thuở», bèn kẻ vạch đề rồi mời khéo nó về vườn đui gà cho vợ. Nhưng may quá; Mẹ kiếp. Nồi cơm bẻ rồi thì lấy đâu ra gà mà đui?

Nhưng, nói cho cùng, cái thân chàng Đinh Hiền bị khấn gói quả mướp ra đi... chưa quan trọng. Mà quan trọng là ở chỗ thằng CS đã thăng ông TCTT một chiều càn khôn đại nả đi.

CÀNG RẤT TIẾC

Tuần rồi, nhà nước A nam ta có ra một thông cáo đề gọi là «rất lấy làm một sự tiếc rẻ vì đoàn quân dân sự vụ Phi bị TT Marcos lôi cổ về nước».

Kề ra quý ông ấy, về nước thì đáng tiếc thật. Ở bên này lương cao bổng hậu. Lãnh toàn đồ lụa Mèo, ăn toàn đồ Mèo, mua toàn đồ PX Mèo... mà nay bỗng bị lôi cổ về nước, lãnh lương chết đói, thì bảo sao mà không... tiếc?

Đọc thông cáo trên xong, tớ bèn có ý muốn thêm vào đoạn chót một câu như sau: «Chúng tôi càng lấy làm một sự rất tiếc hơn nữa, nếu TT Marcos không đồng thời lôi cổ nốt đoàn... «cu li sự vụ» về cho tiện việc sổ sách».

tháng tù giam và 50 ngàn tiền và về tội đã công vợ một công chức Anam mà còn đánh ông chồng mất vợ này đến bị thương... Ngoài ra bị can còn phải bồi thường cho nạn nhân 70 ngàn d.

Theo nội vụ thì vì bà vợ quý kia thích cuộc sống vật... chất nên sau một thời gian đi làm đã «lãng nhãng» mí Phi kiều nọ. Ông chồng mọc sừng bắt gặp quả tang thì bị Phi kiều đánh phọt máu.

Nhưng theo dư luận của người hiểu chuyện thì nội vụ hơi khác, mà là «bà vợ quý» kia có lãng nhãng mí Phi kiều Armao, nhưng cóc phải vì thêm được sống vật chất, mà là vì «thèm của lạ». Hơn nữa, nghe đâu, ông «cu li sự vụ» Phi này là em ruột của... Cậu Chó. To lắm. Hóa cho nên bà kia đã... thích càng thêm thích.

Riêng đối với Phi Kiều Armao, trong bản cung khai, anh này quả quyết nhiều lần rằng anh không hề... làm bậy, dù rằng anh không chối là anh đã cày ruộng người khác.

Anh Armao giải thích rằng, tuy, anh nhập cảnh VN lậu giấy

nhưng thực ra anh có mang theo một sứ mạng cao quý. Sứ mạng được mệnh danh là «Vợ người sự vụ». Nghĩa là sao mang hạnh phúc tới cho vợ người khác Và anh đã làm tròn sứ mạng đó.

Bằng cớ là mỗi lần anh «sự vụ» với bà kia đều lấy làm một sự... suồng, Về kết quả là bà kia nhất định «sự vụ» mí anh hoài hoài. Không sướng thì làm sao mà cứ chịu...hoài hoài như thế.

Vậy là anh đã làm «tốt» chứ làm bậy hồi nào,

Bổc Thơm

HOAN HÔ TỰT THANG

Sau nửa tháng bị chửi bới tùm lùm, nhà nước đã chịu điều chỉnh lại một ít thuế kiếm ước, để hạ giá một số hàng hóa.

Ví dụ mỗi lít xăng và dầu hỏa, được tựt thang 2 tỉ. Chả đáng là bao. Bớ nhất là anh công nhân xe lam ba bánh, được tựt thang mỗi chiếc 180 ngàn đồng, nghĩa là gần 500l/p.

Chủ tịch Ủy Ban TTCH/HV

QUYẾT LIỆT TRANH ĐẤU CHO... DÂN

□ Ông Đức «tôi kỳ thị phân chiến, không việc gì tới Ông».

SEGHENH - Sáng 24-11, ông Tổng trưởng TT lại được Ủy ban TTCH/HV của DB Ngô công Đức «lôi cổ» ra điều trần trước ủy ban. Cuộc chất vấn của ủy ban vô cùng sôi nổi.

Ông Đức đã «quay» ông Tổng trưởng... út thò lờ về vụ Bộ cóc chịu cho báo của ông Đức tục bản. Ông TT tóa mồ hôi hột, đáp rằng «quí báo kỳ thị, phân chiến quá, làm sao tôi dám cho tục bản».

Ông Đức bèn gắt rằng «tôi kỳ thị, phân chiến thì kệ... mẹ tôi, việc đéch gì tới ông đấy. Cuộc điều trần kết thúc trong bầu không khí rất cời nhưng không mờ».

Theo đồng nghiệp Kép Đéc của TT thì nghe đâu ông Đức đã nói với bạn bè rằng: «ông sẽ cả đem tranh đấu quyết liệt và hành ông TTTT tới khi nào báo của ông ta được tục bản thì mới thôi. Mẹ kiếp làm Dân biểu sướng thật!»

□ Chẽ lẽ quyền sống còn của miền Nam VN vẫn nằm trong quyền sinh sát của Mèo?

□ Con đâu chối bỏ quyền sống của Cha.

SEGHENH.— Theo tin của hàng thông tấn xã Tây, từng nổi tiếng chuyên loan tin Việt bất lợi cho Anamta thì lập trường của phe Thiên Chúa Giáo ôn Hòa tại VN, căn cứ ở bài «cây chuyện của LM Hoàng Quỳnh tại Gia Kiệm sáng chúa nhật được tóm lược trong 5 điểm sau đây:

1.— Việc lập lại hòa bình phải xuyên qua quyền tự quyết, tự vệ và công bằng;

2.— Quyền tự quyết không thể được nhận bằng võ lực, hoặc áp lực chính trị, tài chánh hoặc các phương tiện dân chủ giả tạo.

3.— Nếu Hoa Kỳ vì những vấn đề nội bộ của họ, chối bỏ quyền sống còn của miền Nam VN, hoặc do những sai lầm chính trị, khuyến khích CS giữ thái độ ngoan cố, những người TCG sẽ phát động một phong trào tự vệ QC rộng rãi.

4. Các nhà lãnh đạo VN CH được yêu cầu gác qua một bên những quyền lợi cá nhân đàng phái. Một chế độ tự do hơn phải được lập lên để cho các nhóm chính trị tôn giáo cũng như các nhân vật có khả năng có thể tham dự cuộc đấu tranh chính trị.

5, Những người TCG đề nghị liên minh với các nhóm chính trị khác vốn sẵn có cảm tình với TCG.

Lạy Chúa tôi... Quyền tự quyết mà lại còn có thứ «tự quyết nhận bằng võ lực và áp lực chính trị» thì loạ quá nhỉ. Lạy cha, trên cõi đời này và cả trên thiên đàng nữa, làm gì có thứ quyền tự quyết được nhận bằng võ lực và áp lực chính trị? Bầm cha, nếu lại có thứ quyền tự quyết như rứa, thì chắc cóc phải tự quyết đâu, mà là... tự giết đấy cha ạ.

Giêsumá...

Đã bảo là đòi quyền tự quyết mà lại còn... «nếu Hoa kỳ, vì vấn đề nội bộ, chối bỏ quyền sống còn của miền Nam VN... «thì là nghĩa là làm sao? Chả nhẽ quyền sống còn của miền Nam VN nằm trong quyền sinh sát của Mèo? Nay họ muốn giữ thì giữ, mà chối bỏ thì thôi? Ở hay... thế thì khó hiểu quá. Thừa Cha, quyền sống của Cha là của Cha, mà quyền sống của con là của con. chứ con sức mảy mà chối bỏ được quyền sống còn của Cha. Họa may chỉ có Chúa mới có quyền đó mà thôi».

Lạy Cha... cái việc phát động phong trào tự vệ QC rộng rãi con tưởng Cha làm khuya rồi. Bắt buộc phải làm

ngay bị giờ rút sứt, chứ sao lại đợi tới khi... mèo nó chối bỏ quyền sống còn của mình rồi mới hăm làm? Bầm Cha, như thế chả quá mình vườn muốn giao hoàn toàn sự sống còn của mình vào tay Mèo hay sao?

Đến Chúa là đáng phép tắc và lòng lành vô cùng mà còn bảo rằng «ét đơ toa, lo Xiên tét đơ ra» huống hồ... nay Cha lại đòi «ét đơ nu, nu nu (d) ét đơ rông» thì...thuốc nào chữa được hở Cha.

Amen...

Y. K. C. O.

THỌT... BI

Xin quý vị độc giả đừng lộn, Không phải hôm nay YKCO định bàn tới chuyện... Thọt bi da đâu. Giữa thời buổi giấy báo cũng bị đánh thuế kiếm ước, đất thầy me, đâu có thừa giấy mà đi bàn cái chuyện lem nhem đó.

Vụ thọt... bi này quan trọng lắm. Chả là Nhà Nước Hành Pháp đã gửi sang Nhà hát Tây ba cái hồ sơ về ba mẹ sự Dân Biểu «thông dâm» mí CS. Ở trong lại còn ghi thêm một: «đồng» chủ báo và ký giả mà, theo hồ sơ, những người này đã bị Phan Nghị móc nối để hoạt động cho CS.

Không biết khi làm đúc kết bản cung khai của HP để đưa qua Nhà Hát Tây, viên chức nào đó của HP có định chơi xô làng báo anamta hay không, mà lại «cát bốt đi» nhiều lời khai quan trọng, chẳng hạn như «tôi chỉ nói nửa đùa nửa thật...», «tôi không làm được công việc (móc nối) đó...» Đại để là như vậy.

Đành rằng «lời khai» không bao giờ có thể là yếu tố buộc tội. Nhưng với lối đúc kết mập mờ, và khi hồ sơ được phổ biến, không thể không làm hoang mang tinh thần cả kẻ bị nêu tên lẫn độc giả của họ.

Đối với những «thằng nhà báo chống cộng... «có bằng cấp» hẳn hoi như thế mà nay còn bị nêu tên trong một vụ «thông dâm» mí CS, thì trên đời này, ở cái cõi đất Anamta này, còn tin được thằng nào là... chống cộng thứ thiệt nữa. Chả hóa ra CS bõ lồm gồm khắp nơi, trong khi cơ quan an ninh ngồi chơi xơi nước? Thế thì tăng thuế kiếm ước để đánh nhau mí CS làm mẹ gì cho nó mệt.

Và nghĩ thế mà những «thằng nhà báo» chống cộng «có bằng» đâm ra rét... thọt bi.

NGƯỜI DÂN ĐÔI SƠ M GIẢI QUYẾT ĐỨT KHOÁT VỤ DÂN BIỂU C.S

● Cần tìm hiểu ngay sự thực : Quả thật có dân biểu Cộng sản hay hành pháp «chụp... mũ» lập pháp ?

«Ngồi rừ gãi hăng dái lẩn tẩn»
(thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

ĐẦU VOI ĐUÔI THĂNG LẦN

Hôm nay, tối Cao Pháp Viện lại họp để xử vụ thuế kiem ước, Nguyên cáo là Thượng viện, bị cáo là Hành Pháp.

Chả hiểu kết quả vụ xử này ra sao. Một là sẽ đình nữa. Hai là sẽ có một bản án « vô thưởng vô phạt », cả 2 bên cùng có chỗ đứng, cũng có chỗ sai v. v... Nhưng đó chỉ là dự đoán vậy thôi, đầu sao cũng còn phải đợi phần quyết của ba tòa ngồi cao.

Sau khi vừa tăng thuế, tại Thượng Viện, có vẻ nồ to lắm. Phần đối tùm lum, các ông Nghị thay nhau pháo kích Hành pháp, và đồng ý kiện nhà nước trước TPV,

Nhưng rồi nội vụ xẹp dần. Hạ Viện đòi bỏ nghị định tăng thuế kiem ước, các ông Nghị gạt phắt!

Đến ngày Tòa xử, các ông Nghị không thèm đi hầu Tòa. May nhờ có một bà Nghị, già chót đến coi « chơi », nên tòa đã hoãn xử một tuần, thay vì 2 tháng. Cũng chẳng có Nghị nào thêm bệnh vực cho TV trước tòa, mặc dầu tại TV có khá nhiều thầy cãi. Chắc tại vì không có thù lao! Khiến TV phải mượn một thầy cãi bên ngoài binh vực cho! Nếu Con Ông biết rõ nội vụ « bi đát » như vậy, thì đã mượn luật sư cãi giúp TV.

Cái khí thế ngày 25-10 tại TV hùng dũng như một con voi. Nhưng rồi, đến cái đuôi, thì lại là đuôi... con thằn lằn, DỚ ỆC

Ngày 20-11 vừa qua, cụ Ngoại Lâm đã họp báo khẩn cấp, để nói về một nguồn tin từ Nhật Bản, theo đó, báo chí Nhật mở chiến dịch bôi lọ đại sứ VNCH Vĩnh Thọ, để hạ uy tín của VNCH. Báo Nhật bảo rằng « ông Đại sứ » đã « ngoại giao » với một nữ chiêu đãi viên đến mang bầu, rồi bỏ chạy.

Chả hiểu câu chuyện có thật không? Theo cụ Ngoại Lâm, trước khi Bộ N. G. cử người sang Nhật điều tra, cụ đã biết là truyện phịa!

Người ta cũng mong là truyện phịa. Vì nếu là truyện thật, thì ông đại sứ thật đáng trách. Không phải đáng trách vì « đi lại » với con gái Nhật, mà đáng trách, vì tại các nước thuộc ngữ thái là « nhu yếu phẩm », không phải chịu thuế kiem ước, mà còn « trực trực kỹ thuật », như thế là dở ẹt!

XỔ SỐ

Theo hiến pháp, Nghị sĩ được bầu theo liên danh, có nhiệm kỳ là 6 năm, cứ 3 năm bầu lại một nửa tổng số. Riêng trong nhiệm kỳ đầu tiên, phải có vụ rút thăm để chia thành 2 nhóm. Một nửa có nhiệm kỳ 6 năm, một nửa có nhiệm kỳ 3 năm. Nhóm 3 năm phải ra đi vào mùa Thu năm 1970, để bầu lại nửa khác.

Vì có chuyện rút thăm, nên các cụ Nghị rết lắm. Ai cũng sợ, lỡ rút phải thăm 3 năm, phải ra đi nữa chừng, mất toi 3 năm lương, tiếc rỏ máu mắt. Vì « rết » quá, nên trước khi bàn chuyện rút thăm, khối Cộng Hòa của

cụ Nghị đơn đã đưa ra một sáng kiến rất khó nghĩ là cho những người ra đi vẫn tiếp tục được lãnh lương 3 năm « sáng kiến này bị dư luận quạt cho toi bởi hoa lá, nên có lẽ bị tịt ngòi.

Sau đó, các Nghị đã thỏa thuận với nhau về thể thức rút thăm; Rút từng cá nhân. Ai vô được thăm 6 năm thì ở, ai rút phải 3 năm thì ra đi. Có ông Nghị đề nghị nên mượn cái bàn quay thò lò để mở số kiến thiết, đem số đặt trước TV mà quay, anh nào vô được số hên, thì ở lại.

Trong vụ thảo luận về kỳ «xổ số đặc biệt» này, có Nghị đưa ý kiến: chấp thuận cho sang nhượng. Nghĩa là cho người rút phải thăm đi, có thể thương lượng để người khác ra đi thay mình. Người rút được thăm ở lại, cũng như trúng cái số « độc đắc » cấp ba, được quyền nhượng lại cho người khác. Nhưng ý kiến này chưa được giải quyết dứt khoát. Vì nhiều Nghị sợ biến Hội trường Diên Hồng thành «chợ Trần Hưng Đạo»!

Cái « nhảm » nhất trong vụ «xổ số» tại TV,

là rút thăm theo cá nhân. Hiến Pháp đã định Nghị sĩ TV bầu theo liên danh, tức là muốn cử cử tri trao trách nhiệm cho một tập thể là liên danh chứ không phải cá nhân. Và ngược lại, không phải cá nhân, mà cả liên danh đặc cử phải chịu trách nhiệm trước cử tri. Nay một nửa phải ra đi theo sự quy định của Hiến Pháp, thì đáng lẽ, mỗi liên danh phải rút thăm hoặc tự thu xếp với nhau, để một nửa liên danh ra đi, một nửa ở lại, như thế, trách nhiệm của liên danh với cử tri vẫn còn liên tục. Đằng này TV lại đồng ý rút thăm từng cá nhân! Sự việc này có một ý nghĩa rất « thể thâm » vì.

— Trước hết, nó chứng tỏ một sự đổ vỡ đoàn kết, âu yếm với nhau lắm, trước cử tri, cứ làm như sống chết có nhau. Nhưng khi lọt được vào TV rồi, thì chia rẽ nhau. Nhưng khi chửi bới nhau, khiến cho liên danh bị đổ vỡ tan tành đến mức không thể nói chuyện với nhau được nữa, nên mới đành phải chọn thể thức rút thăm cá nhân! Chỉ có việc giữ vững liên danh, mà còn không làm nổi, thì bao nhiêu lời hứa đạo to búa lớn, tất nhiên cũng chỉ là những lời nói khoác lác, để bịp cử tri khi tranh cử.

— Thứ nhì, rút thăm cá nhân, làm sai cái «tinh thần liên danh» do hiến pháp quy định và phụ lòng tin nhiệm của cử tri. Như đã trình bày, khi đi bầu, cử tri trao sự tín nhiệm cho cả một liên danh. Và mặc dầu được chọn một lúc 6 liên danh, nhưng cử tri chỉ đặc biệt chọn có một liên danh thôi. Nay lỡ cả liên danh đó rút phải thăm ra đi, có phải là cử tri tự nhiên mất hết đại diện không?

Tuy TV đã thỏa thuận rút thăm theo cá nhân. Nhưng ngày rút là 30-12, này, bây giờ sửa lại thể thức rút thăm, vẫn còn kịp.

Đừng để cử tri đau lòng nhìn các ông bà Nghị thấy toàn những người chỉ biết quyền lợi cá nhân!

Trong khi vụ hồ sơ ba dân biểu Cộng sản còn đang sôi nổi thì ông Nghị Sách lại tung hêm một trái bom thối; « Rút có thể có những nghị sĩ bội phản hoạt động cho đối phương ngay tại Thượng Viện ». Hết tính chuyên tự tăng lương, hưu trí ba năm, giờ đến hoạt động cho Cộng sản, hết thuốc chữa rồi! Dầu sau thì đó cũng mới chỉ là một trái bom của ông Thượng Sách tung ra. Thệt hừ còn phải đợi hồ sơ của hành pháp chính thức gửi sang.

Nhưng chuyện « dân biểu Cộng Sản » ở Hạ Viện thì đã chính thức vỡ to quá rồi, bắt buộc phải giải quyết dứt khoát không còn cách nào trì hoãn, hoặc « đắp» đi được nữa.

Hạ Viện có dân biểu Cộng sản?

Đó là câu hỏi bắt buộc phải trả lời.

Hành pháp đã lập hồ sơ báo rằng Hạ Viện có 3 dân biểu hoạt động cho Cộng sản.

Nhưng hồ sơ của hành pháp có đáng tin cậy không?

Đó là một điều thắc mắc. Vì thế, bắt buộc văn phòng Hạ viện phải đem cái hồ sơ đó ra thăm xét công khai trước khoáng đại.

Nếu hồ sơ của hành pháp toàn những bằng chứng xác thực có thể tin được, thì bắt buộc Hạ viện phải loại bỏ ngay các dân biểu Cộng sản ra khỏi Hạ

viện, để hành pháp đem ra «lạm thịch» trước tòa án. Nếu hồ sơ của hành pháp có giá trị, thì các dân biểu hạ viện cần gạt bỏ mọi cảm tình vụ vật, để loại các phần tử Cộng sản ra khỏi cơ quan lập pháp, Hiến pháp cấm Cộng sản, các dân biểu đã tuyên thệ bảo vệ hiến pháp, thì không thể «dung túng» cho Cộng sản nằm vùng ngay tại Hạ viện được. Dung túng là phản bội. Dân có quyền bắt các dân biểu phải minh danh tỏ thái độ về vụ này.

Nếu hồ sơ của hành pháp vô giá trị, thiếu những bằng chứng cụ thể có thể tin cậy được, thì Hạ Viện phải vạch rõ ra, phải chứng tỏ rằng hành pháp, bằng cách chứng minh cho quốc dân biết những điểm nào trong hồ sơ của hành pháp là vô căn cứ vô giá trị. Và nếu quả thật hồ sơ của hành pháp vô giá trị, có ý muốn «chụp mũ» lập pháp, thì hành pháp sẽ «lãnh đủ» trách nhiệm trước quốc dân.

Ngày nào vấn đề «dân biểu Cộng Sản» chưa được làm sáng tỏ, người dân sẽ nhìn vào Hạ viện như một «ô Cộng Sản nằm vùng».

Ngày nào vấn đề «dân biểu C.S» chưa được làm sáng tỏ thì các dân biểu bị tố cáo vẫn có quyền bảo rằng họ bị «chụp mũ».

CẬU CHÓ HẢI NGOẠI

Tyong khi ở Giao chỉ, một lè Cậu Chó đủ cỡ đất nhau lên trang nhất các báo thì ở Nhật Bản, một vụ cậu chó khác cũng nổ ra...

Đó là vụ một em chiêu đãi Nhật đệ đơn tố cáo cậu chó của ông Vĩnh Thọ, Đại sứ VN tại Nhật, đã làm em có bầu rồi cậu chó ù ù chạy.

Mẹ kiếp... Cậu Chó là vật thường được thiên hạ đưa ra cho kẻ thù dớp nhưng thật ra, cậu chó chủ thực là có thể lực lớn. Cách đây chưa lâu, một tên bí thư Cộng sản trong tòa Đại sứ Bắc Việt ở Vạn Tường đã dùng cậu chó của nó làm một em thôn nữ có bầu đã được báo chí ta làm ồn lên đề bêu xấu Bắc Việt, cậu chó của một tên bí thư cộng mà còn thể huông chi bi giờ, cậu chó bị liện lụy ở Nhật lại là cậu chó của một ông Đại sứ, người đại diện cho toàn thể dân Giao chỉ ở bên ngoài...

Quan trọng đến nỗi Bộ Ngoại Giao của ta đã phải cấp tốc mở cuộc họp báo loan tin trên và cử nhân viên sang ngay Nhật để điều tra.

Có lẽ vì quá vội vàng nên Bộ Ngoại Giao ta, một lần nữa, đã lại hồ Bộ loan tin là tờ báo Asahi Shimbun của Nhật dường như là tờ báo mở chiến

dịch về cậu chó của ông Đại sứ. Lại thêm sự kết luận hơi vội vàng tờ Asahi là một tờ báo thiên tả, tức là thân Cộng, vì bị cộng sản mua chuộc nên đã đăng bài bôi xấu cậu chó của ông Đại sứ ta...

Đề rồi hai hôm sau, chính Bộ NG lại cải chánh rằng tờ Asahi không phải là tờ báo đăng bài mưu hạ uy tín cậu chó của ông Đại sứ ta, Mà thật ra tờ Asahi trong số ra ngày 15-11-69, chỉ đăng có một cái quảng cáo được trả tiền thông báo là sẽ có một bài viết về ông ĐS Vĩnh Thọ trên tuần báo Shunkan Shinsō ra ngày 22-11 này mà thôi.

Cũng may là tờ Asahi Shimbun không đại dốt đăng loạt bài động tới cậu chó của ông Vĩnh Thọ. Nếu đăng, tờ báo lớn nhất Nhật Bản và cũng là một tờ báo lớn nhất thế giới đó sẽ bị lột mặt nạ thân Cộng, bị CS mua chuộc tức là dớp tiền CS, và uy tín tờ báo sẽ bị xuống tận đất đen sít.

Ở đời, nhiều khi mồm miệng cũng đỡ được chân tay, nhưng nhiều khi chưa đúng chỗ, chưa đúng lúc, đã dùng mồm miệng, cũng hỏng. Người ta gọi nhanh nhẩu đoảng là vậy đó.

CÁ KÊ DÊ NGÔNG

CÔNG BẰNG XÃ HỘI

Một chiếc phi cơ "Bô inh" của E. Giao chỉ vừa hạ cánh... Hành khách từ bực thang bước xuống, mặt mày rạng rỡ, quần áo đẹp như quần áo mặc ngày Tết. Phi cơ phân lực tới từ ngoại quốc. Người phi công vừa bước vào phi cảng, tôi đã túm lấy và hỏi:

— Vừa ở đâu về?...
— Ở Hồng Kông về !..

Rồi anh chàng làm ngay một phát phàn nàn :

— Tàu bay mà tao lái, chờ đại phu nhân. Người sẩm đồ ở Hồng Kông nhiều quá, để chặt cả một cái tàu bay. Đó, mày cứ thử nhìn hàng đang bốc xuống. Cửa đại phu nhân cả đấy. Như vậy thì Saigon, dù có tăng thuế kiểm ước lên tới cả ngàn phần trăm, các bà lớn cũng chẳng thêm đê ý. Vì các bà lớn đi sẩm hàng xa xỉ phẩm ở mãi tận Hồng Kông.

Anh chàng bạn phi công "Bô inh" bắt tay tôi, leo vội lên xe, đi mất hút. Để lại một mình tôi băng khuông nhớ tới cái thuế kiểm ước. Kinh khủng, vừa phát nổ ở giữa làng, giữa xóm Giao chỉ, cuốn con người đắm chìm vào cơn bão lốc vật giá, quay cuồng với một cuộc mưu sinh vất vả.

Cách đây hai năm, khi mà xứ sở đang nóng sốt trong một cuộc bầu cử xây dựng nền dân chủ, một trong những mục tiêu mà Đại Vương và Phó Vương nhất định nói theo, làm kim chỉ nam cho cuộc tranh cử là công bằng xã hội. Chúng tôi đã bầu cho Người, vì xã hội chúng tôi cần có sự công bằng. Chúng tôi thêm khát công bằng, vì chỉ có công bằng, mới làm cho đất nước này thoát khỏi bàn tay của lũ Cộng Sản.

Và cái cảnh mà tôi chứng kiến ngày hôm nay, có phải là một cảnh về công bằng xã hội ?..

Luật pháp đã áp dụng rất cơ dân cho người dân ở xứ này. Tin các báo đã đăng về câu Nguyễn Bá Phúc, con của ông Nguyễn Bá Lương, chủ tịch hạ viện, một tên lính Hải quân đào ngũ, bị nhà chức trách bắt được, đã được gửi đi trại Giáo Hóa Thủ Đức. Những người bạn lính của tôi, đào ngũ vì nhiều lý do chính đáng như cha mẹ già, đi trễ phép, hay bị áp bức vì kỷ luật quân đội, đã được luật pháp chiếu cố tới hơi kỹ.

Có nhiều kẻ eòn đang nằm trong quân lao, không biết tới bao giờ mới được ra tòa, để biết rõ số phận mình. Có nhiều kẻ đang làm lao công chiến trường, Sống một cách tức tưởi, rồi chết một cách mờ ám. Không thể là hành động của 1 con người đối với 1 con Người, hơn nữa, hình phạt của chiến hữu đã dành cho chiến hữu. Những người đã từng cầm súng, đánh nhau với CS, lại phải chịu những cảnh này sao ?.. Còn những kẻ đang hưởng thụ tại thành phố, lúc nào cũng sẵn sàng làm tay sai cho cộng Sản, được ưu đãi, được sống một cách đàng hoàng trên những ghế chính trị cao vòi vọi.

Có nhiều bạn ở quân lao đã viết thư cho tôi. Những người bạn này, đã đào ngũ với nhiều lý do đáng được dung thứ, không phải là đào ngũ đi theo đám du đảng vùng Nancy như con trai của ông Nguyễn Bá Lương, chủ tịch Hạ Nghị viện. Những người bạn này chỉ xin được một đợt ân, trở về phục vụ lại quân đội, tình nguyện đi các đơn vị chiến đấu, sẵn sàng chết ở chiến trường... Thiết tưởng những người nghĩ tới « công bằng xã hội », hãy nghĩ

tới các bạn tôi, Quân lao nên để dành cho những thằng bán nước, thích trung lập, siêng lập chủ trương những màn chính trị rẻ tiền, hầu mong được thiên hạ nhắc tới.

Chúng tôi không đồng ý việc dùng cả đến Đài Phát thanh, Đài Truyền Hình và những phương tiện thông tin của Nhà Nước, để đối thoại với ông Luật sư Trần ngọc Liêng. Vì tho vậy là không công bằng... Chúng tôi đã so sánh nhiều lần về các phương pháp mà Nhà Nước đối xử với từng cá nhân... Chúng tôi chẳng thiên vị một ai, kể cả Trương đình Dzu và các ông Nghị sĩ, dân biểu, hay vụ Phan Nghị và Nguyễn văn Trung...

Một người bạn tôi đã t hốt ra những lời cay đắng :

— Kỷ luật là sức mạnh của quân đội. Nhưng cái sức mạnh này chỉ để để bẹp những thằng lính các kè, và nâng cao các ông lớn, trong cái thế « thượng đội hạ đạp » Còn pháp luật chỉ là một cái màn nhện, con ruồi lớn thì qua lọt như không còn những con ruồi nhỏ thì bị kẹt cứng để thà nh những con mồi thơm ngon béo bở.

Tôi không tin rằng, khi Nhà Nước của chúng ta chủ trương công bằng xã hội, mà xã hội lại có thể bị quan đến như vậy. Anh Phạm văn Hoàng một chiến sĩ và một độc giả của báo Con Ong, đã gửi một lá thư tới cho tôi đòi đối thoại với ông luật sư Trần Ngọc Liêng. Lá thư này gửi cách đây mấy tháng, nhưng tôi đã sao lục và đăng lên đây để bạn tôi vui lòng :

Sau đây là ý kiến của anh Phạm văn Hoàng :

Chúng tôi xin ghi nhận thiện chí và sáng kiến của ông, khi ông đứng lên chủ xướng phong trào hòa giải, ngưng chiến, nhằm tạo hòa bình trên mảnh đất miền Nam, hai chục năm trời rách nát. Ông là một công dân trí thức, hăng tha thiết đến vận mệnh Tổ Quốc, hăng ao ước sống yên bình.

Chúng tôi cũng cứ tạm tin là như vậy. Nhưng, thưa ông Luật sư Trần-Ngọc-Liêng, chúng nhận thấy chủ trương của tôi ông đưa ra quá phiến diện, nếu có thể nói thẳng với ông, chúng tôi nghĩ rằng, ông đã vô trách nhiệm.

Chắc ông cũng đồng ý là, sau hiệp định Genève, phân chia hai miền ranh giới Nam-Bắc, người dân Miền Nam chúng ta chưa hề gây chiến. Ngược lại, cái chiến tranh giải phóng này, ai là thủ phạm ? Những lực lượng vũ trang và chính trị, xâm nhập từ Miền Bắc tới, đã đưa chúng ta vào một cái thế tự vệ hữu lý.

Tôi một là chiến sĩ... Tôi là Phạm văn Hoàng, cầm súng đánh nhau với Cộng Sản đã mười hai năm. Trong mười hai năm ấy, tôi đã đi từ Bến Hải đến Cà Mau. Tôi đã đổ rất nhiều mồ hôi và sức lực. Bạn bè của chúng tôi đã đổ nhiều máu, gục ngã rất nhiều. Ý thức về tự vệ để làm người đã giúp chúng tôi có can đảm chiến đấu cho tới ngày nay.

Ông chủ xướng hòa bình, đòi thành lập chính phủ hòa giải, đòi ngưng chiến và ông quan niệm rằng giải pháp này là một phương sách cấp thiết và hữu hi ệu. Ông nhân danh gì, với tư cách nào để bày tỏ thái độ ? Ông chưa bao giờ cầm súng. Ông không thể lấy tư cách là bạn của một tướng lãnh để lấy quyền tuyên bố thay cho một tướng lãnh. Sao ông không kêu gọi Cộng Sản trở về với lương tri, đừng những tay thêm vào tội lỗi ? Ông đã làm nhiều cử chỉ gián tiếp khuyến khích hành động bất nhân của Cộng sản và ông đã phản bội chúng tôi.

Kẻ cướp vào nhà, gia nhân không chống cự, còn qui gối xin điều đình, trở mặt như chúng voi vét tài sản, rồi chủ nhà xin hòa giải, ngưng chiến. Thái độ đó, chúng tôi không tin là thái độ của một người trí thức như luật Sư Trần Ngọc Liêng. Mà thái độ đó, chỉ là thái độ của một kẻ yếu hèn, bình hoạn, một kẻ có thể biểu diễn nhiều màn nâng bi để "xin Thiểu tướng chủ tịch cho con trai của em được phép đi học bên Tây."

Ông đòi hòa giải, ngưng chiến, định công một giờ v... làm chúng tôi nghĩ rằng, ông không hiểu gì về cuộc chiến hiện tại, Ông chưa được nhìn thấy, cảnh cực khổ của người chiến sĩ đang dần thân chiến đấu. Ông chưa được chung hưởng cảnh đay của một số dân quê đang sống trong vùng sỏi dậu, kiếm tủa của Cộng Sản.

Ông nên làm một phát đi xa thành phố. Rồi khỏi tiện nghi đô thị, viếng thăm ngôi mộ tập thể không lồ ở thành phố Huế, chắc ông phải thay đổi ý kiến và nghĩ rằng phải đóng góp vào chiến đấu, đó mới là biện pháp cấp thiết và hữu hiệu kiến tạo hòa bình.

Những hành động chủ xướng của ông đã gây thêm thối mữa, ưu tư cho đám quân nhân chúng tôi. Ông đã phủ nhận công lao, xương máu của lớp người sớm yên nghỉ trong huyết mộ. Ông đã quên chúng tôi, những kẻ đang cầm súng, giữ gìn cho xứ sở này yên lành, trong đó có Ông và gia đình ông.

Chúng tôi mới là những người mong muốn hòa bình. Qu yên nói đến hòa bình là quyền của chúng tôi, nhưng chúng tôi chỉ muốn được trọn vẹn với ý nghĩ hòa bình không Cộng Sản, không mặc cảm nhục tiếu, hợp với lòng người và hợp với ý trời.

Chúng tôi có quyền nói đến hòa bình vì chúng tôi đã đóng góp, chúng tôi đã đem cả tuổi trẻ, sức lực để tranh thủ hoà bình. Còn ông, không xứng đáng chủ xướng hòa bình, khi ông còn nhiều ý định nổi giáo cho giặc, vong bản và phản bội.

Đã nhiều đêm, nơi tiền đồn xa vắng, quây quần bên ngọn đèn đơn vị, theo dõi tin tức báo chí, chúng tôi đã đau xót khi thấy ông nói đến chuyện ngưng chiến và hòa giải. Chúng tôi cảm thấy như ông đã cầm dao mà «lùi» chúng tôi một phát sau lưng lút cán. Với tư cách chiến sĩ đang nằm ở trận địa, chúng tôi thành khẩn mong ông nghĩ lại. Một kẻ trí thức như ông, đang được hưởng nhiều ân huệ, sống nhờ vào hy sinh của người khác, xin hãy dùng sự hiểu biết của mình để phục vụ cho đất nước hơn là phá hoại.

Lá thư của bạn Phạm văn Hoàng còn dài, tôi chỉ xin trích đăng có vậy. Khi nhà văn Trần Thanh, tác giả khuôn Mặt lưng, trao lá thư này cho tôi dặn thêm :

— Mày nên nghĩa tới anh em đang đau lòng về chuyện tuyên bố thái độ của ông Luật sư Liêng, Đăng lá thư này lên, may ra có thể làm dịu lại được phần nào.

Thì đã đăng rồi đấy. Mong rằng bài này sẽ làm Nhà Nước nghĩ tới công bằng xã hội xét lại, những vụ án chính trị nhất là vụ cao Trần, Phan Nghị.

THỦ TÁN LÃO

VỀ VỤ ÔNG ĐẠI-SỨ CÂY BẦU

THẤT SỪNG

Hồi 12 giờ trưa ngày 20-11 vừa qua, Ông Ngoại Trưởng Lâm đã mở một cuộc họp báo khẩn cấp tại Bộ Ngoại Giao để nói về nguồn tin. Ông Đại Sứ Việt Nam Cộng Hòa ở Đông Kinh bị báo Nhật tố là đã "cây vào bụng một chiêu đãi viên Nhật một cái bầu rồi bỏ chạy."

Ông Ngoại Trưởng nói rằng nguồn tin trên được đăng một tờ báo thiên tả (thích cộng) có lẽ là tờ Asahi, và có lẽ nội vụ không có thật, mà chỉ là một âm mưu của Cộng Sản nhằm bôi lọ để hạ uy tín đang lên của VNCH.

Theo nguồn tin Con Ong được biết thì báo Nhật kể rằng: Có một nữ chiêu đãi viên được một khách hào hoa tặng cho một cái bầu rồi chẳng thấy khách đâu Nàng nhớ rằng, trong lúc sánh vai «kề má» chàng xưng là người Thái Lan! Rồi một buổi chiều hươu quanh, nàng ôm bầu coi tivi, bèn thấy mặt chàng xuất hiện trên khung ảnh nhỏ, nhưng lại được giới thiệu chàng là ông Đại Sứ của VNCH. Thế là nàng đi thưa, và câu chuyện đổ bể từ đó.

Đó là luận điệu của báo Nhật, tất nhiên là không tin được, vì Ngoại Trưởng báo như thế. Bộ Ngoại Giao đã cấp tốc cử người sang Nhật điều tra. Sau đó, sẽ công bố thực hư.

Trong khi đợi kết quả điều tra chính thức, Thất Sừng tán phét mấy câu, cho đỡ buồn:

1- Trong buổi họp báo ngày 20-11, Ngoại Trưởng báo có lẽ là báo Asahi rồi đến ngày 21-11. Bộ Ngoại Giao minh xác rằng đó lại là tuần báo Shunkan Shin, chứ không phải Asahi. Chưa biết rõ tên báo, mà đã biết rõ là báo thiên tả, đó là thiên tài của Cụ Ngoại Trưởng.

3- Báo Shunkan Shin chỉ mới đăng quảng cáo nói rằng sẽ viết bài về đại sứ Vĩnh Thọ trong số ra ngày 22-11.

20-11, ở SAIGON, Cụ Ngoại đã với vàng họp báo cái chánh rằng tin thất thiệt Trước khi Báo ra mà đã biết rằng tin thất thiệt đó là cái tài thứ nhì của cụ Ngoại.

Đầu sau làng báo cũng phải cảm ơn cụ Ngoại vì nếu cụ không họp báo khẩn cấp để cái chánh thì còn lâu làng báo Saigon mới biết rõ nội vụ.

3- Nếu sau này kết quả điều tra chính thức cho hay chuyện ông đại sứ «cây bầu» quả có thật thì cũng chẳng sao. Ông đại sứ là người thường, khỏe mạnh, việc đó đâu có sao. Ngay nhiều nhà tu hành đạo mạo, đáng lẽ bị cấm mà đôi khi vẫn lén lút làm sự đó, thì ông đại sứ có làm, đâu có sao? Trước đây, ông Thủ Tướng Úc Đại Lợi đã bị tố dẫn nữ kỹ giả vào tòa Đại Sứ Mỹ «tâm tình» rồi đầu có sao, Nhất là, trước đây người Nhật đổ hộp ta, họ cày nát cả ruộng nương nước ta. Nayta có dịp sang nước họ mà

cây cây, đó là dịp tốt để «trả thù dân tộc», chẳng những không có tội, mà còn có công.

Chỉ ân hận một điều: Bên Nhật là lò chế thuốc ngừa thai, nếu quả thật ông Đại sứ bị «trục trục kỹ thuật», thì hơi yếu. Hay là tại «giống» của ta mạnh, quá đánh bật cả thuốc ngừa của Nhật? Nếu vậy thì là điều đáng hãnh diện.

4 - Việc đề hình ảnh của mình xuất hiện trước công chúng, nhiều khi có lợi, mà nhiều khi cũng có hại.

Có người kể rằng trong cuộc bầu cử trước đây, các ứng cử viên đề nghị chương cả ảnh của mình dán khắp nơi Tại Gò Vấp vào một buổi sáng chị em ta gọi nhau ới ới kéo ra đứng trước ảnh một ứng cử viên ai cũng báo là mình quen Rồi thay nhau nói về ứng cử viên đó nói về cả những điểm trên phần cơ thể không có in trên bất cứ chương cử viên này đã đặt cử vị tại Gò Vấp hầu hết phước đã dồn cho ông ta chỉ tội nghiệp có một nhân viên kiểm phiếu vì bị đứt tay nên về nhà đã bị bệnh giang mai.

Trường hợp ông Đại Sứ, nếu đúng như báo Nhật đăng, thì chính vì có người nhận ra hình ảnh của mình trên tivi mà bị gặp xui. Sự đời thật lắm éo le, không biết đau mà lường.

Khi nào có kết quả điều tra chính thức, Thất Sừng sẽ bàn thêm.

CỬ VIỆC CHO «ĐỐI THỢI»

Tuần vừa qua, có ba vụ rắc rối tơ giống như câu tục ngữ: «Sư nói sư phải, vãi nói vãi hay».

— Vụ thứ nhất là giữa ông dân biểu Hoàng Hồ và hai nhà báo Phan Nghị Cao Trần. Đồi bên y như sông trong cái cảnh «chàng ở đầu sông Tương, thiếp ở cuối sông tương, cùng uống nước sông Tương (thực ra là sông Đồng Nai) mà chẳng hề gặp mặt».

Bỗng đâu, chàng Hồ nhận được «lá thăm» của hai thiếp Nghị Trần từ cuối sông Tương trôi lại với những lời ai oán: chàng ơi! chính chàng đã dụ dỗ chúng em vào cuộc mây mưa! chàng còn xúi dục chúng em đi bày trò ma quỷ với các anh em bè bạn!

Chàng có biết không: vì chàng mà chúng em bị cấm cung, suốt ngày đêm chỉ quanh quẩn trong khuê phòng! Nếu chàng có thương chúng em thì chàng hãy rũ áo từ quan, lia bỏ cung vàng điện ngọc để «đỡ» đây với chúng em...»

Chàng dân biểu đọc «thư tình» xong, toát mồ hôi, vội vã ra giữa chợ mà ca 6 câu vọng cổ:

— Trời đất ơi! như vữa ở trên trời rơi xuống đất, tui có quen biết cái chàng Nghị đó hồi nào đâu? còn cái chàng Trần thì có giúp việc cho tui thật, nhưng tui đâu có dẫn đi du dương, nào đã sơ mũi được tí gì?

Ấy thế đấy một bên thì vơ vào một bên cố đuổi! Và nếu họ cứ biên biệt kẻ đầu sông tương người cuối sông Tương có lẽ đến tết công gô tết ma róc, cũng chưa biết được chàng là gã Sở khan hay chàng là đờ... không vủ?

Chi bằng hãy mở cửa khuê phòng cho hai người đẹp Nghị ra ngay giữa chợ chạm trán với họ Hoàng Lúc bấy giờ ba mắt một lời từ xem kẻ nào há miệng mắc quai?

— Vụ thứ nhì là giữa Ông trung tá đặt biệt và ông Dân Biểu Kiên Sóng. Đây lại là một màn ông xâ ríp dụng đồ hiệp sĩ Django.

Ông Xê Ríp than trước: «cái ông Django này làm cho tôi khó hành nghề Xê Ríp quá chời! Ai đời tôi bắt được nữ tặc, ông ta nhân danh hiệp sĩ tới bảo lãnh».

Tôi nể lời cho mụ ta về, ngờ đâu ngựa quen đường cũ, mụ ta lại tiếp tục đi làm nữ tặc!

Có kẻ tới saloon thuật lại lời phiến trách nói trên cho hiệp sĩ Django nghe. Django nghe xong dùng đũa chọc chọc nói giận: «Bây nào! người đàn bà đó đâu phải là nữ tặc. Ta đương đương là hiệp sĩ giữa đường thấy sự bất bằng nào tha. Ta đâu có thể làm ngo khi được biết người đàn bà cô thế bị hành hạ, lại còn bị đòi nộp Ba Tê Xúc Xích?»

Người ta lại đem những lời của Django vô văn phòng Xê Ríp. Một thuộc viên của Xê-Ríp thấy Django nhắc tới chuyện Ba-Tê Xúc Xích, bèn chạy ra tiệm thuốc tây mua một tuýp Ốp ta li-đông dốc tuột vô miệng, tay run run viết lá chúc thư:

«Ta không biết mùi Ba Tê xúc xích là gì, mà Django dám bảo ta sơ? Thôi thì ta đi đứt cho rồi để cho Django hân biết thân!»

Xe với rông vội bóp còi «Cháy to! cháy to!» tới chỗ người không biết Ba Tê xúc xích là gì vô bệnh viện Chú Hòa và cứu anh ta thoát chết.

Có lủ lại đến saloon báo tin cho Django nhưng chàng hiệp sĩ đã đi biệt dạng từ hồi nào chỉ để lại mẫu giấy với mấy hàng chữ:

— Ta có chút việc bận qua biên thủy Mễ tây Cơ! 12 ngày nữa hẹn gặp nhau để thanh toán tại O.K. TiVi!

Chà! màn thanh toán tại O.K. TiVi nếu diễn ra thật chắc là sẽ hấp dẫn gấp trăm lần cuốn phim «Règle-de Comptes à OK Corral» đã từng hút bạc ở Saigon dạo nào!

— Vụ thứ ba là giữa ông quan đầu tỉnh và ông dân biểu Kiên Huê. Mặc dù cadao có câu «khôn ngoan đá đập người ngoài, gà cùng một xứ chó loài đá nhau», nhưng hai ông «gà» cùng một xứ này lại đá nhau hăng hơn ai hết.

Thoạt vừa cấp độ, ông «gà» lập pháp đã tung ra một đòn độc, đá «gà» Hành pháp ăn bần, ăn đến cả... phân của người cày sấp có rặng cây, Rồi ông đá liên hồi kỳ trận, cứ mỗi cú ông lại hô to «Này ham này (này đớp hổ lộ này!»

Này ăn chia này!». Nhưng những cú đá ấy chỉ là đá gió, vì hai ông «gà» đứng cách xa nhau cả trăm cây số. Ông «gà» đầu tỉnh bèn đá gió trở lại một phát, miếng này được gọi là «hồng phong cước» nếu ông «gà» đã biều mà trúng đòn ắt sẽ học máu ra đằng miệng, toàn thân sẽ đỏ lôm, khó lòng tránh khỏi tiêu tan sự nghiệp.

Không những thế, ông «gà» đầu tỉnh còn thách thức ông «gà» dân biểu có giỏi thì về ngay tỉnh nhà để cấp độ trước sự chứng kiến của bà con quen thuộc. Nói chung cả ba vụ này, các đối thủ vẫn đang còn gặm ghì nhau chờ dịp ăn thua đủ. Đứng ra, tốt hơn hết là cứ việc mà tất cả lên vô đài «TiVi» giống như ông Thượng Viện và ông Nội Các vừa mí «mần nhau cách đây ít lâu. Chỉ có thể mới hơi năm rờ mười, bên nào mà gian ắt sẽ đuối lý sẽ lời mẹ nó ra, và tự hậu sẽ hết bù lu bù loa, mất thì giờ và tổn giấy của nhà báo.

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

DU THUYẾT

Theo nguồn tin đã đăng trên Chính Luận, một mặt báo khôn ngoan nhất nước (khôn lỏi) của một Chủ nhiệm đốn gióc nhất nước và hoan hỉ vụ kiện ước và hoan hô nhà nước tăng thuế nặng thì, cấp bài trùng Vũ Hồng Khanh — Phạm Thái sắp lên đường du thuyết.

Nói về du thuyết, người ta luôn luôn nhớ tới hai vị Tô Tần, Trương Nghi thời Đông Chu liệt quốc. Hai vị này cốt nghiệp tại Trường Du Thuyết Quý Cốc Tiên Sinh. Trước khi xuống núi, mỗi vị đã có một cái thuyết đề mà du. Kẻ chơi trò hợp tung, kẻ chơi trò liên ho àn. Đại khái, muốn du phải có thuyết. Nay, ta đang ở cái thế tàn xuân thu, hai ông Vũ Hồng Khanh — Phạm Thái cũng học đòi đi du thuyết, nhưng hai ông có thuyết gì đề mà du ?

Phàm những người dám đi du thuyết, kiến thức phải bao trùm thiên hạ, nói một lời là nhà hàng vạn vì sao sáng không làm nhục quốc thể, không khúm núm, hèn nhát, không mờ mắt vì gái đẹp rượu ngon. Lại có tài lỏi khéo kẻ ghét dân tộc mình nhất về phe cùng dân tộc mình. Đặc biệt người ngòm phải sáng sủa thơ thơn. Hai ông Khanh Thái kiến thức được mấy đùm, đức độ được mấy nả người ngòm ra gì mà dám đi du thuyết ? Ông du thuyết ở ngoài Trung bị đảng viên la ó, rượt đuổi chạy có cớ, Ông phá biển ngó ngàng cả làng báo chề bỏ vậy mà cũng dám đi du thuyết ư ?

THÂN BAO TỬ VÀ AN TỬ

Trong Đông Chu liệt quốc có nhiều tay du thuyết trừ đàn. Đên nỗi nhiều nước không dám tiếp thuyết khách sợ thuyết khách làm thay đổi lập trường của vua. Du Thuyết này rất khâm phục người Thân Bao Tử. Thứ du thuyết này đặc biệt thành công sứ mạng của mình. Ông Phạm Thái và Vũ Hồng Khanh có dám nhìn đối rông ra bầy ng y đêm, tâm nằng gôi mưa, đứng trước Quốc hội Mỹ để xin xỏ... việp trợ kinh tế, đề đô la đỡ bị cắt, để mình x a bỏ kiếp ước chăng ?

Thân hoặc, cái giọng chỉ biết đóng cửa báo chề đô của ông Phạm Thái có thể là giọng An Tử nếu như bị vua nước người nghĩ cách chơi xỏ lá chẳng ? An Tử sang nước Huê Mỹ. Người Huê Mỹ chề An Tử bé nhỏ, chỉ tiếp ở đảo Hạ uy đi. An Tử nói :

— Gặp gỡ vua Mỹ, ta sang Hoa thịnh Đốn. gặp gỡ bồi bếp Mỹ, ta ghé Hạ uy đi. Nếu vua Mỹ, chỉ là hạng bồi bếp, ta gặp ông tại Hạ uy đi với tư cách bồi bếp nước Tề.

Vua Huê Mỹ sợ quá, không dám tiếp An Tử tại đảo thuộc địa nữa. Sang Hoa thịnh Đốn, trong bước "cốc tay" vua Mỹ xỏ lá :

— Nay, sao nước Tề làm đi và ăn cắp đồ PX vậy ?

An Tử đáp :

— Nước tôi là nước bốn ngàn năm văn hiến sờ đi nay đi điểm nhiều là bởi quý quốc cho sang nhiều ma cô quá. Cổ văn nền đi là là ma cô Huê Mỹ, hỏi chỉ đi nước tôi không nhiều. Ăn cắp đồ PX là bởi có cố vấn thườn mở cửa cho vào hĩa để chia tư lục : Nay nếu Huê Mỹ cứ những người tư cách sang nước Tề, tôi dám chắc nước Tề hết đi và ăn cắp.

Vua Huê Mỹ phải xin lỗi An Tử. Vậy ông Phạm Thái có dám ăn nói với vua Đổng minh chỉ địa như An Tử không. Mà đời đi du thuyết Người quân tử là người lượng nết cái tại ba của mình. Bàng cố tình không hiểu chỉ nghĩ đến sự xuất ngoại hương thụ. Du này coi đó là những kẻ có đấm ăn xôi. Và xin phê một giọng khinh tòm.

VẤN DU THUYẾT

Ông Lái Vịt ở báo Quyết Tiến kể một giai thoại như sau :

« Ba vị tối cao của các Hội To Nhất Nước (không phải Hội Đười Uơi) vừa mới làm một chuyến Mỹ du theo thông lệ, công du thì phải có trường phái đoàn. Cả ba vị đều muốn làm trưởng phái đoàn, vì trường phái đoàn được lãnh thêm mỗi ngày vài đơn. Một cuộc oản tù tù diễn ra giữa ba vị tối cao và tôn nghiêm nhất nước. Kết quả rất mỹ miều : Hai trưởng phái đoàn trong một phái đoàn... ba người.

Đến Mỹ, ba vị xe ngựa nghênh ngang. Nhăm hôm trời mưa, chú bồi khách sạn trung dù ra đón ba vị. Chú bồi đón đả :

— Quý khách đây là dân Nhật Bản ?

Một vị trả lời :

— Không, chúng tôi là người tối cao của nước An Nam.

Chú bồi cúp vôi dù lại :

— Vậy các ông cứ đi, chúng tôi cóc muốn thấy những người như quý ông trên đất nước tôi.

Ba vị quá ư ngạc nhiên không hiểu tại sao dân Mỹ ghét mình thế, dù là mình... tối cao. Cuối cùng, một chân lý được phọt ra : Tại 3 ta oản tù tù tranh chức trưởng phái đoàn òn ào quá khiến Mỹ nó cũng... chửi.

Giai thoại này đáng dùng làm thí dụ điển hình cho những sự thất bại về những phong trào, phái đoàn xuất ngoại tiêu bào vắn, sinh viên vắn, và giải độc của người Giao Chi. Đến cả những vị tối cao mà còn tranh giành vài đồng đô la thì chúng ta chả nên trách móc bất cứ ai bần thiêu, dơ dáy, khả ố chỉ vì thêm tiền ở cái xứ sở khốn nạn này. Do đó, nên rửa sạch cho những anh bần đã bị chửi về tội bần, Người được rửa sạch đầu tiên là nghị sĩ Vũ Ngọc Ánh đã đưa thanh niên ra ngoại quốc trốn quân địch !

KHỐ TIN NHUNG CÓ THẬT

Vấn ông Lái Vịt báo Quyết Tiến ghi thêm một giai thoại sau đây :

« Chuyện lạ đã xảy ra tại Hạ Viên nhân buổi ông tông Thọ Lặn được mời tới ủy ban thông tin của xếp Ngô Công Đức là ông Ngô Công Đức đã hết lời nồng nhiệt ca ngợi công đức và sự nghiệp của « vua xuống đường » Nguyễn trọng Nho. Hồi trước, Nho bị dâm nát trên báo Tin Sáng, nay Nho thành rượu chất hảo hạng thứ Pommard trên 5 xín một chai. Ông Đức, kể chửi ông Nho kỷ nhất, gáy om lên rằng :

— Ông dân biểu Nguyễn trọng Nho là người uy tín nhất của HV, tại sao Bộ Thông Tin chưa chịu cho ông Nho ra báo ?

Ông Ngô Công Đức « re pét tê pờ ruy đi ở phoa » về công đức của ông Nguyễn trọng Nho. Khiến người nghe tự hỏi :

— Nó cũng biết sám hối ư ? Hôm qua đắc thời, chửi loạn, nay thất thời tập « lòn tròn » chẳng ?

Riêng ông « vua xuống đường » chỉ cười. Cười là phải. Làm chính trị đừng chú ý tới lời khen tiếng chê quanh mình. Cứ con đường ngay thẳng mà đi. Làm được việc hay không mới đáng kể.

Du này lấy làm mừng cho ông « vua xuống đường » Nguyễn trọng Nho. Ông Ngô Công Đức đã chứng tỏ ông Nho là vàng chứ không phải là thau sau nhiều năm trôi lữa. « Thật vàng chẳng phải thau dẫu mà đem thử lửa cho đau lòng vàng ».

Ông Lái Vịt nghĩ ngờ ông Ngô công Đức tập « lòn tròn ». Du này không tin thế. Du này cảm phục sự dám xét lại sự lầm lẫn của ông Ngô Công Đức ; Nguyên cầu Tin Sáng của ông sớm được tục bản đề ông kể về thành tích và công đức của Minh Xốp, Trùm Cóm Trúng Phong.

THỂ THƯỢNG PHONG

Chiều 25-11, các chiến sĩ của tiền bộ trong đạo quân đồng minh Y sĩ đoàn, Dược sĩ đoàn, Nha sĩ đoàn, Hộ sinh đoàn đã tới « đả » giao hữu với tác giả dự thảo luật Đông Y tại Ủy Ban Y Tế Hạ Viện. Bài thuyết trình của chiến sĩ tiền bộ làm lòng ông Nghị Nguyễn văn Ngãi. Đến nỗi Nghị Ngãi phải yêu cầu ông Mã Xái triệu tập cuộc gặp gỡ khác dang các cao thủ đạo cầu thuyền tán như Tam Tinh Hải Cầu, La Vạn Linh, Song Long Tinh đờ vô... cao đơn hườn tán ra mà chống đờ. Chiến sĩ Đảng Vũ Biền xuất sắc giải tòa hắp tình đại pháp của ông Ngãi. Huân hăng bọ xít nhất trong cuộc chiến tranh ông chính là « đóc tờ » Lê Quang Hiền mà ông Hiền cũng đành « Ba vị trong phái đoàn một là thầy tôi, một là ân nhân của tôi « Rồi đồng ý ba điềm, « có vài nhận xét khiêm tốn » ba điềm về bài thuyết trình. Chủ tịch y tế Thượng và Hạ viện đồng ý hoàn toàn. Ông Mã Xái hôm nay rất đẹp trai. Ông Lê quang Hiền tỏ ra hiểu biết và thành thật 100 phần 100. Riêng ông nghị Ngãi, một trong số các tác giả dự luật đông y, thì hơi buồn. Vì ông không nói được gì. Ông chỉ nêu ra cái công thức cũ rích... đoàn kết quốc gia, đoàn kết anh em.

Kể hồ hào đoàn kết lại thích chia rẽ nhất. Nên ông nghị Ngãi đã bỏ ông Hà thúc Ký lập đảng mới. Có lý do vững chắc của ông. Vậy thì Tây y công kích và đòi hủy bỏ dự luật Đông y cũng có lý do vững chắc của họ. Không thể đoàn kết phân tiến hóa với một tiến hóa hay một mất vệ sinh với một vệ sinh. Ông Ngãi bỏ đảng vì ông sạch chẳng ? Người ta sẽ nói người sạch Nguyễn văn Ngãi không thể đoàn kết với những người bần.

Du này quả quyết rằng chiến tranh Đông Tây sẽ

bùng nổ nổ nát như một cuộc thi Đông y có phần thượng của nhật báo « phong trào ta » như tiếng hét rống tuếch của con trâu trắng ! nhưng màn đầu, chiến sĩ tiền bộ đã chiếm thế thượng phong.

MỘT CUNG KHAI TRONG MƠ

Linh mục Nguyễn Quang Lâm vừa có một giấc chiêm bao hải hùng. Đó là thấy Thượng Sinh — Minh Võ bị người ta khai đá tìm cách móc nối, linh mục Lâm ăn ngủ không ngon. Đêm nào ngài cũng lo Thượng Sinh bị vô, Rồi ngài nhìn trong con chiêm bao... thời đại. Ngài thấy lời khai của Thượng Sinh :

— « Bầm, con có máu hải hước tự thưở lọt lòng Cộng Sản ghét cay ghét đắng những kẻ sĩ thích hải hước, lối bịch hóa chúng. Năm 1954, Cộng Sản tiếp thu quê con. Thấy nó hờ quá, con chọc quê chúng nó. (Nếu quan thích cười, con sẽ viết cuốn Đại Hoàng Hôn mà con đã rao). Rồi con sợ quá, con trốn vào Nam. khởi nghiệp viết văn chống Cộng, con màn những mục cười ngẩn trên báo tuần báo Chiến Đấu. Có máu ngân này con khoái nhất, xin kể quan nghe :

NHỚ ƠN BÁC VÀ ĐẢNG

« Cán bộ đến nhà một bản cổ nông. Cán bộ thực hiện tam cùng cả tuần rồi mới hỏi :

- Chồng chị đâu ?
- Nhớ ơn Bác ơn Đảng, chồng tôi đi dân công và chết rồi.
- Thằng nhớn đâu ?
- Nhớ ơn Bác và Đảng nó chết đói năm ngoài.
- À, còn thằng tí đâu ?
- Nhớ ơn Bác và Đảng nó ở trong cầu tiêu hai hôm rồi.
- Là lâu vậy ?
- Nhớ ơn Bác và Đảng, bụng nó không có cơm nên, nhớ ơn Bác và Đảng, nó vắn lòi rom cũng không có kit.

Thế rồi, thưa quan, linh mục Nguyễn quang Lâm đã cho người móc nối con đề viết báo Xây Dựng chiếm kỷ lục chữ Cộng Sản to và đại nhất nước. Con quai tui tôi tớ Cộng Sản trong cái Hội Đông Cửu Cổ Huê ba tháng rông rã. Linh mục Lâm sợ quá bào : « Thôi, chống Cộng vừa vừa chớ ». Con bèn thôi, Ông Chu Tử lại cho người móc nối con về chống Cộng trên báo Sống. Hồi con quai thẳng nằm vùng Vũ Hạnh, ông Chu Tử khiếp sợ phải đục bỏ bài và gãi rằng « Bài này đục bỏ vì chống Cộng nặng quá, sợ bị Cộng nó cho mặc sơ mi gỗ ».

Kỳ Sau kể tiếp giấc mơ quái đản của cha Lâm Thượng Sinh khai được cha Lâm móc nối đi ăn tặt chó 3 lần.

VỢ CHỀ

Đã đi đến tình thần chống Cộng tột độ, dù chồng mới chỉ bị người ta khai đang tìm cách móc nối, vợ thẳng Hím nhất định không ngủ chung giường với nó nữa chị ta tuyên bố :

— Thà ôm con chó sớm còn hơn nằm cạnh thằng... Cộng Sản !

8 đứa con thằng Hím bảo bố :

— Nè bố, tui con... chiểu hồi bố về với chính nghĩa quốc gia, bố nhé !

Ông Tông Cục Trưởng ICTI thấy vợ con Hím chống Cộng ghê quá. Bèn cùng chống Cộng bằng cách mời cu Hím ra khỏi sở để gài người « đảng ta » vô. Người « đảng ta » chớ lâu quá, Cầm ơn Cộng Sản đã đưa cu Hím vào con đường quá mập. Anh em buồn lắm. Vì từ nay hết cu Hím mua đường, sữa, gạo, giùm ! Xin gửi ơn ông Nhân một cục huy chương và cấp cho ông ta cái băng... chống Cộng !

MẾT NHỚ ANH H

Truyện dài CẦU MƠ của Duyên Anh đang phá kỷ lục bán chạy, Sáu ngàn cuốn sách đã vơi gần hết sau hai tuần phát hàn, Những người khó tính nhất cũng phải chửi ầu yếm :

« Mẹ bố thằng Duyên Anh, Cầu Mơ đúng là truyện thơ mộng trong một xã hội hết thơ mộng thanh cao ».

Đó càn gì viết đục tình đâm ô, Cư viết thơ mộng đi sách vẫn bán chạy. Nếu bạn chưa đọc ba cuốn CHUYẾN TÀU TRÊN SÔNG HỒNG (Mai Thảo) THẮNG VŨ CẦU MƠ (Duyên Anh) bạn nên mua lẹ kéo đề tái bản lâu lăm đó. Những sách do hai nhà Tuổi Ngọc và Thiên Hương xuất bản, bảo đảm không bị Hội Phụ Huynh học Sinh phân đôi bắt Thông Tin tịch thu.

In tại nhà in Dân Nuyễn, 54 Võ Táth Saigon
Quản nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH